

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی **صبح ایران**

صاحب امتیاز: پیام آوران نشر روز مدیر عامل و مدیر مسئول: محمد ودود حیدری آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری، تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۲۰۷۵- پنج خط روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۹، شماره: ۸۸۴۹۸۴۶۹ توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵ چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان چاپ هم‌زمان مشهد: مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس

| روزنامه جوان | شماره ۴۰۴۷ | سه‌شنبه ۵ شهریور ۱۳۹۲ | ۱۹ شوال ۱۴۳۴ | اذان ظهر: ۱۳:۰۶ | غروب آفتاب: ۱۹:۳۹ | اذان مغرب: ۱۹:۵۷ | نیمه‌شب:شهری:۰۰:۲۲ | اذان صبح:شهری:۰۰:۵۰ | طلوع آفتاب:شهری:۰۶:۳۳ |

بهشت پاداش گر هکشیای از مشکلات مردم

امام صادق (ع) فرمود: هر کس کاری از کارهای مردم را بر عهده گیرد و عدالت پیشه کند و در خود را روی مردم بگشاید و موانع بین خود و آنها را از میان بردارد و خدمت به مردم را ملاک کار و نظر قرار دهد، خدا را سزاست که او را در روز قیامت از هراس خطر آتش دوزخ آمان دهد و به بهشت در آورد.

گفت‌وگوی «جوان» با علی معلم و پرویز شیخ طادی درباره بلا تکلیفی پروژه «کوروش»

فیلم سینمایی «کوروش» به جای مقابله با ۳۰۰ زیر توفان میهن پرستان افراطی دفن شد

فیلم به سرانجام برسد. بارها از وزیر ارشاد سابق خواستار آن شدیم که پاسخ بدهد و معاونت‌هایش را به پاسخ دادن ایجاب کند که گویا موفق نشد یا نخواست این اتفاق بیفتد.»

معلم بدون ذکر واژه‌فاخر در پسوند پروژه‌اش ادامه می‌دهد: «من نمی‌خواهم قبل از اینکه پروژه‌نهایی شود از الفاظی چون فاخر برای پروژه کوروش استفاده کنم اما «کوروش» از نظر بودجه‌ای، پروژه‌ای کلان است که باید فیلمی بین‌المللی باشد. با اینکه نهادهای بین‌المللی بسیاری برای تأمین بودجه فیلم اعلام تمایل کردند اما تأکید ما بر این بود که این پروژه یک سر سرمایه‌گذار ملی داشته باشد. با اینکه ما هیچ چشم‌داشتی به بودجه دولتی نداریم، کنون هیچ پاسخ مشخصی به این پروژه داده نشده‌است.»

معلم در انتظاری ملال‌آور برای کسب جواز ساخت فیلمش حتی مصمم به ارسال نامه‌ای برای محمود احمدی نژاد، رئیس‌جمهور سابق کشور شده بود.

او به «جوان» می‌گوید: «واقعیت این است که اگر دوستان به وظایف قانونی خود عمل می‌کردند باید این پروژه را مدنظر قرار می‌دادند چون ما چیز زیادی از آنها نخواستیم، تنها خواستیم به شکل قانونی پاسخ این پروژه را بدهند. چطور در زمان آنها فیلم‌های مبتدلی به اکران در آمد و ساخته شد که در اکثرشان از بودجه‌های دولتی استفاده کردند؟ ما که اصلاً داعیه استفاده از بودجه‌های دولتی را هم نداشتیم؛ خواستمان این بود که وزارت ارشاد به وظایفش عمل کند. این اواخر قصد نوشتن نامه سرگشاده‌ای به آقای احمدی نژاد را داشتم. می‌خواستیم به ایشان بگوییم که آقای رئیس‌جمهور مگر دستگاه‌های شما در مقابل مردم موظف به پاسخگویی نیستند؟ سازمان سینمایی شما اصلاً پاسخگو نیست.»

■ **رد پای عوای سیاسی در بلا تکلیفی یک پروژه**

پروژه «کوروش» علی معلم تا به این لحظه بی‌نتیجه‌باقی مانده‌است.مسعود جعفری جوزانی در بی‌این بلا تکلیفی به سراغ ساخت فیلم دیگری تحت عنوان «چگونه آموختیم پیتزا بخوریم و خوشبخت باشیم»، رفت و در انتظار صدور جواز ساخت آن از سوی وزارت ارشاد نشسته‌است. علی معلم نیز ساخت سه پروژه سینمایی دیگر را مدنظر داشت، بر چند این روزها به اصطلاح عامیانه دستش در پوست گردو مانده و کماکان منتظر صدور پاسخی مشخص از سوی مدیران جدید وزارت ارشاد است تا تکلیف یک سال سینمایی پیش‌روی او مشخص کند.بی شک ظهور توفان شن ملی‌گرایی افراطی که در برهه‌ای به راه افتاد و ایرانی‌گرایی و اسلامی‌گرایی را در مقابل هم قرار داد، ضررهای بسیاری را متحمل فرهنگ برادرانه و مسالمت‌آمیز ایرانی‌گرایی کرد و پس از طرح‌شدن ایده ساخت فیلم کوروش نیز برخی منتقدان درباره دغدغه‌مندی هنرمند نسبت به سوز، نگرانی‌های خود را ابراز کرده بودند.

معلم به این باره نیز می‌گوید: «این پروژه قربانی سیاست شده‌است. برخی دوسه‌تن‌پسری مسائل در درون خودشان داشتند؛ بر سر مسائل ایرانی‌گرایی عوایجی وجود داشت. ملاک ایده ساخت فیلم «کوروش» را از دو سال پیش مطرح و فیلمنامه آن را تحت کارگردانی مسعود جعفری جوزانی به سازمان سینمایی فرستاد اما جوابی دریافت نکرد، در تدارک ساخت این فیلم بر پایه بودجه بخش خصوصی بوده‌است، نه بودجه دولتی.

معلم به «جوان» می‌گوید: «ما طرح فیلمنامه را برای صدور پروانه به معاونت سینمایی سابق ارائه کردیم اما آقایان کار و وظیفه‌ اصلی خود را که تعیین تکلیف این پروژه بود، انجام ندادند. عده‌ای در معاونت سینمایی سابق نمی‌خواستند این

پروژه واقعاً چقا کرده‌اند.»

پروژه «کوروش» کماکان در انتظار کسب جواز ساخت است. در عصری که رسانه‌های غربی در مسیر ایران‌ستیزی خود و در جهت ایجاد رعب و وحشت عموم مردم جهان نسبت به ایران، از کشورمان تصویری متوثرش را ترسیم و آن را کشوری ستیزه‌خو معرفی می‌کنند، ساخت پروژه سینمایی کوروش محلی‌برای بهره‌برداری‌های گسترده در حوزه افکار عمومی جهان و مهم‌تر از آن در حوزه سیاسی است و در شرایطی که جوانان ایرانی از طریق فیلم‌ها و سریال‌های مختلف با تاریخ نگزنامی‌شده تر کیه، یونان، امپراتوری روم باستان و فراعنه مصر و غیره آشنا شده‌اند، چندی هزار سال خوراک سینمایی درباره افتخارات تاریخی ایران پیش و پس از اسلام اندر خم موانع محیرالعقول کماکان سرگردان باقی مانده‌است.

کرد. شیخ طادی به «جوان» می‌گوید: «واخر سال ۸۸ تحقیقات گسترده‌ای را درباره زندگی‌نامه کوروش، عصر هخامنشی و نیز موسیقی و خط باستان انجام دادیم ولی به دلیل نیاز این پروژه به بودجه بسیار زیاد، از ادامه کار باز ماندیم. هزینه زندگی‌نامه کوروش در حد بودجه هشت فیلم سینمایی برآورد می‌شود و پروژه بسیار گسترده‌ای است. به همین خاطر با توجه به بودجه خیلی سنگینش پروژه متوقف شد.»

شیخ طادی قید ساخت این فیلم را به خاطر هزینه‌های سنگینش زده‌است. به گفته او بخش خصوصی توان حمایت از چنین پروژه‌ای را ندارد.

وی می‌گوید: «برای ساخت این فیلم باید به کشورهای مختلفی سفر می‌کردیم. به لحاظ بودجه‌ای این امکان برایمان فراهم نبود. ادامه این پروژه در گرو بودجه کل امسال است. طبیعی است

جای پای گمشده ایران در سینمای حماسی – تاریخی

قطعا دیپلماسی فرهنگی هم جایی در برنامه‌های آنها خواهد داشت. احتمال دارد که پروژه‌های عظیم در عرصه فرهنگ، سنت‌ها و تمدن ایران اسلامی در اولویت آنها باشد.»

■ **بودجه تنها مانع «کوروش» نیست**

اگرچه پروژه شیخ طادی اندر خم جالش‌های اخذ بودجه دولتی سرگردان شده و به نتیجه نرسیده‌است اما به نظر می‌رسد که مشکلات ساخت فیلمی حماسی–تاریخی درباره «کوروش» فراتر از بحث بودجه و حمایت‌های مالی دولت باشد. علی معلم، تهیه‌کننده‌ای که ایده ساخت فیلم «کوروش» را از دو سال پیش مطرح و فیلمنامه آن را تحت کارگردانی مسعود جعفری جوزانی به سازمان سینمایی فرستاد اما جوابی دریافت نکرد، در تدارک ساخت این فیلم بر پایه بودجه بخش خصوصی بوده‌است، نه بودجه دولتی.

معلم به «جوان» می‌گوید: «ما طرح فیلمنامه را برای صدور پروانه به معاونت سینمایی سابق ارائه کردیم اما آقایان کار و وظیفه‌ اصلی خود را که تعیین تکلیف این پروژه بود، انجام ندادند. عده‌ای در معاونت سینمایی سابق نمی‌خواستند این پروژه واقعاً چقا کرده‌اند.»

پروژه «کوروش» کماکان در انتظار کسب جواز ساخت است. در عصری که رسانه‌های غربی در مسیر ایران‌ستیزی خود و در جهت ایجاد رعب و وحشت عموم مردم جهان نسبت به ایران، از کشورمان تصویری متوثرش را ترسیم و آن را کشوری ستیزه‌خو معرفی می‌کنند، ساخت پروژه سینمایی کوروش محلی‌برای بهره‌برداری‌های گسترده در حوزه افکار عمومی جهان و مهم‌تر از آن در حوزه سیاسی است و در شرایطی که جوانان ایرانی از طریق فیلم‌ها و سریال‌های مختلف با تاریخ نگزنامی‌شده تر کیه، یونان، امپراتوری روم باستان و فراعنه مصر و غیره آشنا شده‌اند، چندی هزار سال خوراک سینمایی درباره افتخارات تاریخی ایران پیش و پس از اسلام اندر خم موانع محیرالعقول کماکان سرگردان باقی مانده‌است.

فیلم‌ها باقی‌نمی‌مانند

سینما در تمام کشورها یکی از ابزارهای معرفی مفاخر ملی و باستانی

آن کشورها است. شخصیت‌های پر افتخار تاریخی در هر ابعادی که باشند از درجه دوربین فیلمسازان کشورهای مختلف، بزرگ می‌شوند و حس عمیق میهن پرستی مردم آن کشورها را عمیق‌تر می‌کنند، اما همه تجارب موجب پیوند تاریخ ۱۱۰ساله سینمای ایران و تاریخ ۸ هزار ساله تمدن ایران نشده‌است.

سال‌هاست که پروژه‌هایی فاخر چون پروژه «کوروش کبیر» یا «ذوالقرنین» میان فیلمسازان و تهیه‌کنندگان دست به دست می‌شود و بی‌آنکه به نتیجه‌ای برسد، کماکان سینمای ایران و مخاطبانش را از یکی‌از پر افتخار ترین و ملی‌گرایانه‌ترین سوز‌های تاریخ سینمای ایران بی‌بهره می‌گذارد. مشکل بودجه و از همه مهم‌تر تعلل سازمان سینمایی در تعیین تکلیف فیلمنامه پروژه «کوروش کبیر» مدت‌هاست که دست چهره‌های سینمایی چون «پرویز شیخ طادی» و «مسعود جعفری جوزانی» را در پوست گردو گذاشته و بر سر ذوق و علاقه‌مندی آنها به ساخت فیلمی در خور تاریخ ایران باستان زده‌است.

■ **جای پای گمشده ایران در سینمای حماسی – تاریخی**

در ژانر حماسی تاریخی فیلم‌های بسیار زیادی در سینمای جهان ساخته شده‌است. تروآ، گلا دیاتور، ده فرمان، سقوط امپراتوری روم، اسکندر، آرتور شاه، آخرین موهیکان، بن هور و صدها فیلم دیگر را می‌توان در ژانری که یکی

نما | حسین کشتکار

برگزاری مراسم اختتامیه نمایشگاه تولیدات و محصولات هنری بسیج مدرسه عشق برگزیدگان خود را شناخت

ادامه مراسم، محمد دارایی رئیس هیئت داوران اظهار کرد: فرهنگ بسیج زیر ساخت همه‌جانبه کشور است و اگر دلسوزان کشور به دنبال توسعه سیاسی و اجتماعی هستند، ابتدا باید به فکر ایجاد الگوی بسیجی باشند. وی افزود: هنر بسیجی می‌تواند میدان‌دار هنر دینی در ناب‌ترین شکل خود باشد و حضور هنرمندان بسیجی برای آفرینش مدرسه شوق واجب است.

در ادامه مراسم سردار سلامی، جانشین فرمانده کل سپاه گفت: اگر بخواهیم رفتارهای فردی و اجتماعی را تغییر بدهیم و نظامی‌ای از ارزش‌های الهی بریا کنیم، نیازمند تسلط بر دنیای اندیشه و احساس جامعه هستیم و این فضا میدان نبرد امروز بین ما و دشمنان است. وی افزود: دشمنان ما در عرصه‌های فناوری و ساخت اندیشه و ترویج آن دارای مدرن‌ترین تکنیک‌ها و زنده‌ترین تجربیات هستند و به این ترتیب به فضای دل‌ها نفوذ می‌کنند. وی در پایان خاطر نشان کرد: هنر یعنی نقاشی قلب انسان را با فضیلت‌ها و بسنج، نماد هنرمندی در تفکر الهی است. گفتنی است در پایان مراسم از برگزیدگان استان‌های مختلف تقدیر به عمل آمد.

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس در گفت‌وگو با «جوان»:

در بحث خانه سینما مجلس جلوی کار غیر قانونی می‌ایستد

انتقالات حواشی خانه سابق سینما و انحلال آن توسط وزارت ارشاد دولت دهم با ورود دیوان عدالت اداری و دستگاه‌های مسئول شکل و ظاهری متفاوت به خود گرفته‌است. چند روز پیش جمال خندان کوچکی، وکیل خانه منحله سینما طی اظهاراتی که در برخی رسانه‌ها منتشر شده، اعلام کرد ادله و مستندات ارائه شده در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس که در زمینه قانونی بودن انحلال خانه سینما منتشر شده بود توسط دیوان عدالت اداری رد شده و حکم بر غیر قانونی بودن این انحلال و تأیید روند قانونی تصویب اساسنامه تصویبی خانه سینما اعلام شد.

این مدعا در حالی است که دیوان عدالت اداری هر گونه اظهار نظری را به هیئت رسیدگی به امور مراکز فرهنگی وزارت ارشاد ارجاع داده‌است و هیئت مذکور نیز در اجرای این حکم تشکیل جلسه داده و با اتفاق آرا نظر بر تعطیلی دائم خانه سینمایی سابق دادند. اکنون کمیسیون فرهنگی مجلس درصدد اعلام و انتشار گزارشی جامع و کامل مبتنی بر مستندات و ادله قانونی در تأیید قانونی بودن انحلال خانه سینما و پاسخگویی به برخی شبهات مطرح شده درباره این شکل صنفی است. حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس در این گزارش که قرار است نهایتاً تا پایان هفته جاری قرائت و اعلام شود در گفت و گو با خبرنگار «جوان» می‌گوید: این گزارش بر اساس پیگیری همین مسائل و موضوعاتی که بر اساس حکم صادره وزارت ارشاد تعطیل شده‌است. از طرفی اظهاراتی داشته‌اند که همه این مباحث مورد توجه قرار گرفته‌اند. مردم و هنرمندان مطمئن باشند که مجلس شورای اسلامی و نمایندگان محترم تمام قد مقابل اقدامات خلاف قانون می‌ایستند. واقعیت این است که برخی از افراد خانه سینمای سابق به نوعی امکانات و منافع آنجا را دست به دست بین خودتند. این می‌چرخاندند که مقدمات آن تهیه شده و در یک بازه زمانی کوتاه در حال جمع‌بندی نهایی است. به هر حال ممکن است قضاوت‌های مختلفی درباره اتفاقات خانه سینما صورت گرفته باشد، برخی این تعطیلی را یک امر قانونی دانسته‌اند

ایوبی رئیس سازمان سینمایی شد، مرادخانی معاون هنری

هادی عسکری

تعبص شما به درخت‌ها است یا آدم‌ها؟!

دو اتفاق زیر را با هم بخوانیم و به یک نتیجه واحد برسیم. یک: دو نفر از هنرمندان مستند ساز کشورمان که در سوره مشغول تهیه فیلم مستند بودند با فاصله چند روز از یکدیگر توسط گروه‌های وهابی به شهادت رسیدند. هادی باغیانی و اسماعیل حیدری هر دو جوان بودند، خانواده هایشان را در ایران چشم به راه بازگشتشان بودند. برای آینده کاریشان برنامه‌های زیادی داشتند، آنها مسلح نبودند، دوربین فیلمبرداری آنها تنها حقایق جاری در سوره را ضبط می‌کرد. حقایقی که به کام ترور یست‌های سلفی تلخ بود. باغیانی و حیدری در کمال ناچوانمردی به شهادت رسیدند. خبر این جنایت چند بار از بخش‌های مختلف خبری پخش شد و نمی‌توان گفت کسی از آن بی‌خبر مانده باشد.

دو: شهرداری اقدام به قطع چند اصله درخت قدیمی درشهر همدان کرده‌است. این اقدام با واکنش تند هنرمندانی که اصالت همدانی دارند روبه‌رو شده و با تهیه توماری ضمن ابراز نگرانی از قطع درختان خواستار جلوگیری از ادامه این کار شدند. این تومار در رسانه‌ها بازتاب یافته و در آن به نام‌های چون پرویز پرستویی، احمد رضا درویش، امیرشهاب رضویان، هانیة توسلی و بهرام توکلی برمی‌خوریم. کسانی که در سینمای ایران برای خودشان اسم و رسمی دارند و معمولاً اظهاراتشان به سرعت تیترو رسانه‌ها می‌شود. هنرمندان به موقع وارد میدان شدند و می‌خواهند نگذارند بار دیگر درختان کهنسال باغ «بدیع الحکما» و «باغ ذوالریاستن» را بگیرند که هم از جهت میراث فرهنگی و هم از نظر محیط زیستی دارای ارزش فراوانی هستند. به نظر نمی‌توان بیان کشته شدن دو انسان بی‌گناه در سوره و قطع درختان در همدان رابطه مستقیمی پیدا کرد اما در هر دو مورد حیاتی قطع شده و جانی گرفته شده‌است. چه آنکه ارزش جان یک انسان هرگز قابل قیاس با موجود دیگری نیست. دو مرد برای ثبت حقایق خوشان بر زمین ریخته شده‌است ارزش خون شهید را فقط خدا می‌داند. اما در این بین وظیفه بنندگان خدا چیست؟ یا نباید همانقدر که برای درخت‌های زیبای باغ بدیع الحکما ارزش قائل هستیم و قطع آنها را محکوم می‌کنیم، نگاهمان را کمی آن طرف تر ببریم و به مسائل انسانی نیز توجه کنیم؟ کسی به فکر فرزند پرتنه‌های باغیانی هست؟ مسعود ده نمکی روز گذشته یادداشتی را در یکی از خبرگزاری‌ها منتشر و از سکوت سینماگران دربرابر شهادت دو مستند ساز انتقاد کرد و گفت: «همکاران سینماگر تعصب و واکنش نشان دادن و انسانی نسبت به کشته شدن دو هموطن، احتیاج به مجوز هیچ دستگاهی نداشت و این طرفی و آن طرفی نمی‌نماید» ده نمکی در بخش دیگری از یادداشتش، افزود: «من از هر دو طیف سینمای ایران که امروز مدعی دفاع از حقوق هنرمندان عرصه سینما هستند سؤال می‌کنم! این اثر هنری بی‌گناهیست که باید بخشی از طرف دعوی می‌بودند تا در مراسم تشییع آنها شرکت می‌کردند یا بایانی‌های می‌دادند؟ من برخلاف این دو طیف که انواع اتهامات را به یکدیگر وارد می‌کنند، سران هر دو طیف را از چهره‌های مسلمان می‌دانم اما سکوتشان را در برابر این اتفاق درک نمی‌کنم». هنرمندان عزیز می‌توانند در صورت تمایل به سؤالات مطرح شده توسط مسعود ده نمکی پاسخ دهند و اگر هم وقت کردند کمی از نگرانی‌های صنفی خود بکандند و گوشه‌ای از ذهنشان را به سمت شهادت دو مستندساز جوان کشورمان معطوف کنند. شاید با این کار کمی از درد و رنج خانواده‌های این دو مستند ساز و در بعد فراتر رنج و محنت که مردم سوره به دست جنایت‌های ترور یست‌ها می‌کنند، آگاهی یابند.

ک خبر

به دنبال رونمایی رسمی از دفاتر مشق شگروستان

دفتر مشق شگروستان هم راهی بازار شد

■ **سمیرا سروش**

مراسم رونمایی از دفترهای مشق «شگروستان»، انیمیشن برطرفدار ایرانی‌روز گذشته با حضور مرتضی احمدی، بازیگر و صدایپشه پیشکسوت شگروستان و نیز مدیران حوزه هنری در محل تالار مهر حوزه هنری که مملو از طرح‌هایی از شخصیت‌های جذاب این انیمیشن محصول حوزه هنری بود، برگزار شد. به گزارش «جوان» محمدرضا سرشار رئیس حوزه هنری کودک و نوجوان در بخشی از این مراسم در فضایی که به شکل کلاس درس طراحی شده بود با تأکید بر لزوم ترویج لوژرام‌تحریر بومی و ایرانی در سطح مدارس، به تلاش غر برای پیشبرد تجربه فرایند مدرنیزاسیون و محققاتی نظیر سکولار سازی در جهان اشاره کرد و گفت: «تجربه حوزه هنری کودک و نوجوان در تولید دفترهای مشق شگروستان برای آفریننده، تولیدکننده، فرهنگ بومی و مردم ما یک بازی چهار سر برد است و حوزه هنری با تجربه تولید محصولات جانبی این اثر هنری توانست به اقتصاد فرهنگ بیشتر بپردازد. حوزه هنری‌ای که همین فرمول راهبردی اقتصاد فرهنگ را در عرصه کتاب کشف کرده بود.» سرشار با اشاره به تجربه عرضه عروسک شخصیت‌های شگروستان و تزئینات آن در بازار توسط حوزه هنری ادامه داد: «موفقیت پیشتگامی دفترهای مشق شگروستان محصول هم‌افزایی تجربه دو گروه آفرینشگران هنری یعنی حوزه هنری کودک و نوجوان و خبرنگاران تولید یعنی شرکت آزاد است.» وی سپس خواستار آن شد که رسانه‌های همگانی با تبلیغ محصولات فرهنگی شگروستان درصحت‌های ویژه‌ای و ابتدا ایجاد کنند. در ادامه مراسم، حضور مرتضی احمدی روی سن تالار مهر با تشویق حاضران همراه شد. احمدی که از او به عنوان عمو شگروستان یاد می‌شود، به تشریح درباره حضور در پشت صحنه این انیمیشن اشاره کرد و گفت: «شگروستان یکی از کارهایی بود که از آن بسیار لذت بردم و از طریق آن در این سنن بی‌خود و بی‌جهت یکی از مشهورترین هنرپیشه‌های کشور شدم.» احمدی با ابراز تأسف نسبت به تمام شدن این انیمیشن ایرانی ادامه داد: «این عیب و ایراد کار ما است. در خارج از کشور ساخت سریالی مزخرف چون «حریم سلطان» با کلی دروغ و اشتباه تاریخی را کماکان ادامه می‌دهند. مگر ما در مملکتیمان قصه کم داریم؟ امپدوارم دست‌اندرکاران شگروستان تولید این کار را ادامه دهند و نگذارند این قصه خاک بخورد.» وی در پایان صحبت‌هایش گفت: «همین در مرز ۹۰ سالگی هستم و در سن هنر پیشه‌ای را پیدا نمی‌کنید که شهرتش ادامه داشته باشد اما در مزین این سن با شگروستان چند برابر بر شهرت من افزوده شد.» این مراسم در نهایت با تقدیر مدیران حوزه هنری از مرتضی احمدی، رونمایی رسمی دفترهای مشق شگروستان و نیز اعلام خبر مسرت‌بخش ساخت فیلم سینمایی شگروستان به پایان رسید.